

Budakörnyéki Járásbíróság
1401-14.Vh.699/2021/12.

BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK

Takarék Jelzálogbank Nyrt. (1117 Budapest, Magyar Tudósok körútja 9. G.) végrehajtást kérőnek – **Perlakyné Rába Irén** (Budapest 13 településszintű cím, utolsó ismert címe: 2085 Pilisvörösvár, Horgász sor 2.) adós elleni végrehajtási ügyében a bíróság meghozta a következő

V É G Z É S T:

A bíróság a Dr. Petris Csaba Végrehajtói Irodája 0080.V.0962/2012/23. számú intézkedését hatályában fenntartja, és a végrehajtást kérő végrehajtási kifogását elutasítja.

A végrehajtási kifogás kapcsán lerótt eljárási illetéket a végrehajtást kérő viseli.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Budapest Környéki Törvényszéknek címzett, de a Budakörnyéki Járásbíróságon papír alapon, 3 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

I N D O K O L Á S

Az adóssal szemben – a dr. Tóth Erzsébet Katalin közjegyző által 11041/Ü/1082/2011. ügyszám alatt kibocsátott végrehajtási záradék alapján – 16.935.199, - Ft tőke és járulékai behajtása iránt 0080.V.0962/2012. ügyszámon – a Mráz és Társa Végrehajtói Iroda előtt indult – a Dr. Petris Csaba Végrehajtói Irodája előtt van folyamatban végrehajtási eljárás.

Az adós 2013. május 2. napján kelt beadványában megszüntetési kérelmet terjesztett elő a korábban eljáró végrehajtói iroda részére, hivatkozással arra, hogy a végrehajtást kérő felé tartozása nem áll fenn, mindezek igazolására becsatolta a végrehajtást kérő (korábban: FHB Jelzálogbank Nyrt.) által 2012. december 14-én kiállított jelzálogjog törlése iránti engedélyt, melyben az szerepel, hogy az adósnak a bankkal létesített hitelezési jogviszonyából eredő mindennemű kötelezettsége megszűnt.

A végrehajtónak a fentiek alapján 17. és 19. számú felhívására a végrehajtást kérő 2013. július 15-én és 2013. augusztus 21-én bejelentette, hogy a követelését tovább engedményezte, valamint a végrehajtási eljárás lezárását kérte.

A végrehajtó ezt követően 2021. november 15-én kelt, 23. sorszám alatt felhívta a végrehajtást kérőt, hogy nyilatkozzon a Vht. 41. § alapján a követelés megszűnéséről, annak okát is megjelölve. A felhívásában a végrehajtó tájékoztatta a végrehajtást kérőt, hogy az adós okirattal valószínűsítette, hogy a végrehajtandó követelést már – részben vagy egészben – teljesítette, ezért felhívta egyben végrehajtást kérőt, hogy 15 napon belül írásban nyilatkozzon a követelés fennállásáról, egyúttal az adóstól felvett összegből a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 34. § (5) bekezdésében említett, 2.068.028, - Ft végrehajtási költséget fizesse be a végrehajtó számlájára.

A végrehajtó felhívását azzal a figyelmeztetéssel látta el, hogy ha az adós fenti állítását elismeri, és a nyilatkozata alapján a felhívásban megjelölt összegeket megfizeti, a végrehajtási eljárás befejeződik. Ha elmulasztja a nyilatkozatot, vagy elismeri ugyan az adós állítását, de a felhívásban megjelölt összegeket nem fizeti meg, a végrehajtó az ügyet betérjeszti a végrehajtást foganatosító bírósághoz. A végrehajtás megszüntetésének ebben az esetben nincs helye. Ha a befizetés nem történik meg, a bíróság végzéssel kötelezi a végrehajtást kérőt a 34. § (5) bekezdésében említett összegek megfizetésére.

A végrehajtást kérő a végrehajtó fenti felhívása ellen végrehajtási kifogást terjesztett elő 2021. november 25-én, melyben akként nyilatkozott, hogy a végrehajtást kérő oldalán 2012. december 14-én 11.712.640, - Ft térülés történt, a követelés fennmaradó része engedményezésre került a Perlaky

Csaba részére. A végrehajtást kérő becsatolta az engedményezési szerződést, de jogutódlás megállapítása iránti kérelmet nem terjesztett elő. 2022. május 23-án kelt beadványában az előadását akként egészítette ki, hogy a „hitelezői jogviszonyából eredő mindennemű kötelezettsége megszűnt” fordulat az adósnak a Bankkal szemben fennálló kötelezettségére vonatkozik.

Beadványában elsődlegesen kérte a 23. számú felhívás megsemmisítését a követelés elévülésére hivatkozva, másodlagosan pedig kérte, hogy a végrehajtó a behajtási jutalék összegét a végrehajtást kérőnél történt tényleges térülés alapján számolja ki.

A végrehajtó a végrehajtást kérő kifogása kapcsán előadta, hogy a végrehajtást kérő bejelentései ellentmondásosak voltak, a végrehajtó részére jogutódlási kérelem, illetve engedményezési szerződés nem került betérjesztésre, ezért szükséges volt ismételt felhívni a végrehajtást kérőt nyilatkozattételre a Vht. 41. § (1) bekezdése alapján. Hivatkozott a Vht. 34. § (5) bekezdésére, a 164. § (1) bekezdésére, a 254. § (1) bekezdésére, valamint az 57. § (3) bekezdésére és a 82/A. § (6) bekezdésére is.

A végrehajtást kérő végrehajtási kifogására az adós nem tett nyilatkozatot.

A végrehajtást kérő végrehajtási kifogása **nem megalapozott.**

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 217. § (1) bekezdése alapján a végrehajtónak a **végrehajtási eljárás szabályait és a végrehajtási kifogást előterjesztő jogát vagy jogos érdekét lényegesen sértő intézkedése**, illetőleg intézkedésének elmulasztása (a továbbiakban együtt: intézkedése) ellen a fél vagy más érdekelt végrehajtási kifogást (a továbbiakban: kifogás) terjeszthet elő a végrehajtást foganatosító bírósághoz. E § alkalmazásában a végrehajtási eljárás szabályainak lényeges megsértése az olyan jogszabálysértés, amelynek a végrehajtási eljárás lefolytatására érdemi kihatása volt.

A Vht. 41. § (1) bekezdése szerint, ha az adós okirattal valószínűsítette, hogy a végrehajtandó követelés alaptalan, azt már teljesítették, vagy egyébként megszűnt, vagy arra hivatkozik, hogy a követelés, illetve a végrehajtási jog elévült, **a végrehajtó a bizonyítékra utalva felhívja a végrehajtást kérőt, hogy 15 napon belül nyilatkozzon a követelés fennállásáról, egyúttal az adóstól felvett összegből a 34. § (5) bekezdésében említett összegeket fizesse be a megfelelő számlára**, illetve fizesse meg a végrehajtónak. A végrehajtást kérőt figyelmeztetni kell a (3) bekezdés szerinti jogkövetkezményekre. A (3) bekezdés szerint, ha a végrehajtást kérő elmulasztotta a nyilatkozatot, vagy elismerte ugyan az adós állítását, de a felhívásban megjelölt összegeket nem fizette meg, a végrehajtó az ügyet betérjeszti a végrehajtást foganatosító bírósághoz. A végrehajtás megszüntetésének ebben az esetben nincs helye. Ha a befizetés nem történt meg, a bíróság végzéssel kötelezi a végrehajtást kérőt a 34. § (5) bekezdésében említett összegek megfizetésére akkor is, ha őt költségkedvezmény illeti meg. A végrehajtó a végzésben feltüntetett összegek behajtására folytatja az eljárást. Ugyanezen szakasz (4) bekezdése szerint az (1)-(3) bekezdést megfelelően alkalmazni kell akkor is, ha a követelés csak részben alaptalan, részben szűnt meg vagy az elévülés csak részben következett be.

A Vht. 34. § (5) bekezdése szerint, **ha az adós a végrehajtási eljárás során a végrehajtást kérőnek fizette meg a követelés összegét, a végrehajtást kérő köteles a végrehajtási költségek kielégítéséről is gondoskodni.** Ennek keretében a meg nem fizetett illetéket és az állam által előlegezett költséget, valamint a törvényszéki végrehajtó helyszíni eljárása, illetve a tanú díja fejében járó költségátalányt köteles befizetni a megfelelő számlára, a végrehajtás foganatosításáért az önálló bírósági végrehajtót megillető összeget pedig köteles a végrehajtó elszámolási számlájára befizetni, illetőleg nyugta ellenében a végrehajtónak átadni. **Ennek elmulasztása esetén ezen**

összeg megfizetéséért az adós és a végrehajtást kérő egyetemlegesen felel.

A Vht. 40. § (1) bekezdése szerint a végrehajtást kérő köteles a végrehajtandó követelés megszűnését és csökkenését haladéktalanul bejelenteni a végrehajtónak, **köteles egyúttal a végrehajtó felhívásának megfelelően** a 34. § (5) bekezdésében említett összegeket is megfizetni.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: rPtk.) 324. § (1) bekezdés szerint a követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint a főkövetelés elévülésével az attól függő mellékkövetelések is elévülnek. A főköveteléstől független mellékkövetelések elévülése a főkövetelést nem érinti. A 326. § (1) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.

A végrehajtó a Vht. 41. § (1) bekezdése szerint eljárva, 23. számú felhívásában nyilatkozattételre szólította fel a végrehajtást kérőt az adós végrehajtás megszüntetési kérelme nyomán. A sérelmezett felhívás a végrehajtást kérő jogát vagy jogos érdekét nem sértheti, ugyanis a felhívás önmagában a végrehajtást kérő oldalán fizetési kötelezettséget nem keletkeztet. Amennyiben a végrehajtást kérő az adós (1) bekezdés szerinti állítását elismerte, és a felhívásban megjelölt összegeket megfizette, a végrehajtási eljárás befejeződött. Ha pedig a végrehajtást kérő elmulasztotta a nyilatkozatot, vagy elismerte ugyan az adós állítását, de a felhívásban megjelölt összegeket nem fizette meg, a végrehajtó az ügyet beterjeszti a végrehajtást foganatosító bírósághoz. A Vht. rendelkezései egyértelműen rögzítik, hogy a díjjegyzék kiállítására a végrehajtást kérő nyilatkozata után kerülhet sor, amennyiben annak törvényi feltételei fennállnak. A végrehajtó sérelmezett felhívására a fentiek szerint a végrehajtást kérő akként nyilatkozott, hogy az adós állítását részben – a 11.712.640, - Ft térülése tekintetében – ismeri el, így ennek az összegnek a vonatkozásában a Vht. 41. § (4) bekezdésének alkalmazása szükséges. E körben megjegyzi a bíróság, hogy a végrehajtást kérő az önkéntes teljesítés elfogadása esetén akkor jár el gondosan és helyesen, ha a végrehajtói irodát tájékoztatja a nála való teljesítésről, és szükséges esetben a hozzá befolyt összegből a végrehajtási költségeket megfizeti; csak a költségek megfizetését követően állapíthatja meg a saját követelése kielégülését.

Mindezekre figyelemmel a végrehajtó követelésének elévüléséről sem beszélhetünk, ugyanis a végrehajtási költségek Vht. 34. § (5) bekezdése szerinti – részbeni – megfizetése az erre irányuló díjjegyzék kiállításával lesz esedékes, mely a végrehajtási kifogás benyújtásakor nem született meg.

Megjegyzi továbbá a bíróság, hogy a végrehajtást kérő a bíróság figyelmeztetése ellenére nem terjesztett elő jogutódlás megállapítása iránti kérelmet, ilyen kérelem hiányában pedig a jogutódlás megállapításnak nincs helye, ezért az engedményes vonatkozásában tett nyilatkozatokat a bíróságnak – figyelemmel a rPtk. 4. § (4) bekezdésére is – nem áll módjában figyelembe venni.

A fentiek szerint megállapítható, hogy a végrehajtó a 23. sorszámú felhívást a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően állította ki. A végrehajtó – az adós beadványa nyomán – a Vht. 41. § (1) bekezdése alapján helyesen hívta fel a végrehajtást kérőt, hogy nyilatkozzon a követelésről, vagy annak megszűnéséről, annak okát is megjelölve.

A fentiekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a végrehajtó részéről a Vht. 217. § (1) bekezdésében írt végrehajtási eljárás szabályait lényegesen sértő intézkedés nem valósult meg a 23. sorszámú felhívással.

Mindezek alapján a bíróság a végrehajtást kérő végrehajtási kifogását megalapozatlannak találta, és a Vht. 217. § (1), illetve 217/A. § (5) bekezdései alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budakörnyéki Járásbíróság
1401-14.Vh.699/2021/12.

Figyelemmel arra, hogy a végrehajtó intézkedése ellen a végrehajtást kérő végrehajtási kifogást nyújtott be, ezért az általa lerótt 15.000, - Ft eljárási illetéket a Vht. 9. §-ában felhívott polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 630. § (6) bekezdése szerint alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 78. § (1) bekezdése alapján – az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (8) bekezdésére is figyelemmel – a végrehajtást kérő köteles viselni.

A végzés elleni fellebbezés lehetősége a Vht. 218. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2022. július 21.

dr. Vágó Veronika Zsófia s. k.
bírósági titkár